

Orpheus in het woud

neem afscheid van de meisjes
de ingelegde doosjes
van jade, jaspis en ivoor;
gooi de glazen sleutel in het water,
in een vore onder water die over
het schaambeem van de aarde gaat

vergeet de bergplaats van de doosjes
en de brieven die zij verbergen,
boodschappen met bloemenrand
die vergeefs werden begrepen

neem afscheid van de ogen
van jade, obsidiaan;
ga naar de wouden, de vrolijke dieren
waar je vingers liggen als dood hout;
laat de huiden van onyx en ivoor
aan de tover en tongval van goden
die lood maken van goud

neem afscheid, volg de sporen
die lopen door je schedel
zoals de schreven van een lepel
over de wanden van een cel;
geef antwoord aan de bomen
die smartelijk ruisen bij hun val:
bespeel je nutteloze woorden
zoals een rietfluit, een vedel

er komen verlegen dieren op af
die verrukt zijn met een treurig lied
en bomen verrijzen langs hun wegels,
lieve doden verlaten hun graf, alle
kruinen, hoofden neuriën in een koorzang
mee en méér verlangen beweegt ze niet

Staf de wilde